

да се продава на търг за срок от три години. Гьокбилгин проследява по документи тези търгове до 1498 г.⁴³ В 1583 г. данъчната единица, мукатаа, върху оризището край блатистия завой на Тунджа, наречена *Enhar mukataas*, т.е. мукатаа върху реките, била все още обвързана с Тавуслу.⁴⁴

Населението на Тавуслу било изключително християнско и дори регистрирането през 1543 г. юрук Карагъоз, син на Абдулах, ако съдим по името му, най-вероятно е бил християнски ренегат.⁴⁵

През XVI в. Тавуслу спадало към Ямбол. В 1666 г., обаче, то вече било административно обвързано към **каза Сливен**. В него живеели 15 християнски домакинства, които плащали данък *джизие*.⁴⁶ В същия регистър, но спадащо към Ямбол, е и селото Тавшан тепеси⁴⁷ с 27 християнски домакинства, което през XVI в. се среща в юрушките регистри под името Тавшанлу. Едновременното фигуриране на двете села в един и същ регистър означава, че изказаните в миналото и все още поддържани от някои изследователи разсъждения за идентичността на Тавшанлу и Тавуслу⁴⁹ са несъстоятелни. От друга страна административното обвързване на тези две селища с два различни казалийски центъра е ясна индикация, че те се намирали съответно на юг и север от р. Тунджа, която в този случай играела ролята на естествена граница между двете кази.

Името на Тавуслу/Тавусль, варианти Таусли⁵⁰ и Тавазли, идва от гръцкото ????, т.е паун. Тук, обаче, не се касае за собствено турски топоним, а за превод, наложен от турската администрация и напълно изместил старото българско название на селото **Павун**, което е запазено в споменатия вече войнугански регистър. Запазени са и спомени, че в Сливенско се въдели някога пауни, а и Мехмед IV Авдже, на път от Ямбол за Сливен по време на ловджийския си поход през септември 1664 г., спрял в Таусли и прекарал в него 5 дни.

Тавусли, средновековно укрепено селище, чийто хисар по време на събитията от 1444 г. бил в процес на разруха, (хисарък), лежало на север от р. Тунджа, тъкмо срещу устието на сливенските проходи. Точно там, на югоизток от Сливен, между селата Желю Войвода, Камен и Тополчане, по-точно на 1 км 250 м северно от Камен, се намирали запазени по времето на Табаков основи на къщи от изчезналото вече село Таусли.⁵¹ На североизток от тези останки са регистрирани топонимите Таузлийска поляна и Тавазлийски път.⁵² Селото Тавуслу било разсипано най-вероятно през XVIII в., съдба, сполетяла и много други селища през мрачния кърджалийски период. В заключение могат да се направят следните изводи: